

תת"ע 5397/03/24 - פרגי עוודאללה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5397-03-24 מדינת ישראל נ' עוודאללה
תיק חיצוני: 10252054605

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	פרגי עוודאללה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.04.2024.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 10252054605 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 07.03.2024 של שינוי מספר לוחית הזיהוי ברכב בניגוד לתקנה 303(ב) לתקנות התעבורה.
2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו קנס על סך 1500 ₪, 2 חודשי פסילה ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שלוש שנים.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון עקב טעות משרדית של עורך דינו, שסבר שמועד הדיון הינו ה- 15.05.24, במקום ה-15.04.24. עוד טען המבקש כי לא ביצע את העבירה, שכן הרכב עמד והוא לא נסע בו וכן כי לא ביצע כלל שינוי במספרי לוחית הזיהוי של הרכב.
4. לטענת המשיבה יש לדחות את הבקשה וזאת משום שבלבול או טעות משרדית אינן סיבות מוצדקות לאי התייצבות לדיון. כמו כן, לטענתה, טענת ב"כ המבקש כי לא בוצע שינוי במספרי לוחית הזיהוי הינה שקרית שכן צילום הרכב מעיד כי אכן שונו המספרים.

דיון והכרעה

5. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

6. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

7. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

8. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

9. המבקש קיבל לידיו את ההזמנה לדיון בעת ביצוע העבירה. הנאשם הוזמן לדיון ביום 15.04.2024 בשעה 09:30. בהזמנה לדיון מופיעים אף דברי הנאשם: "זה סכסוך לא אני עשיתי".

10. הטענה לפיה ב"כ הנאשם טעה במועד הדיון עקב טעות אנוש משרדית נדונה בעפ"ת 42642-12-17 **שאול שלום נ' מדינת ישראל** מיום 1.4.2018 שם נקבע כי:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; ר"ע 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

11. שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם או מתן הארכת מועד להישפט, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (**פסק דין איטליא**, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

12. יודגש כי מחדלם של סניגורים אינם מצדיקים, באופן אוטומטי, את ביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו של מבקש, או מתן ארכה להישפט ויש לראות את מחדלו של סנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** מיום 4.5.2009).

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

13. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

14. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

15. טענת המבקש כי לא ביצע שינויים במספרי לוחית הזיהוי האחורית אינה עולה בקנה אחד עם תמונת לוחית הרישוי של הרכב שצורפה לתגובת המשיבה. בתמונה ניתן לראות באופן ברור ביותר כי בוצע שינוי בלוחית בכך שצויר קו על הספרה תשע (הספרה החמישית מצד שמאל), ובכך הפכה לספרה שמונה.

16. כמו כן, טענת המבקש כי הרכב עמד והוא לא נהג בו אינה עולה בקנה אחד עם העולה מנסיבות המקרה המפורטות בכתב האישום לפיהן השוטר הבחין בנאשם נוהג בתוך גן סאקר ושמר עימו על קשר עין רציף.

17. יתרה מכך, גם אם היה מעלה המבקש טענות של ממש, היה על בית המשפט לשקול אותן בכובד ראש שכן ביטול פסק דין יתאפשר רק במצב בו ישנו חשד ממשי לקיומו של עיוות דין.

18. לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ד, 19 מאי 2024, בהעדר הצדדים.